

IZVJEŠTAJ O RADU DPFK GRADA NAŠICE U POVODU 45.OBLJETNICE RADA I POSTOJANJA

Društvo pedagoga fizičke kulture grada Našica (U daljnjem tekstu Društvo pedagoga ili samo Društvo) je strukovna organizacija koja okuplja nastavnike i profesore tjelesne i zdravstvene kulture s područja bivše općine Našice, a sjedište mu je u gradu Našice.

Cilj i zadatak Društva i njegovih članova je:

- da radi na stručnom usavršavanju svojih članova,
- da štiti ugled i integritet svojih članova,
- da kolektivnim i pojedinačnim djelovanjem radi na unapređenju nastave tjelesne i zdravstvene kulture učenika u školi,
- da razvijaju pozitivne stavove u školi i sredini u kojoj djeluju o potrebi ovog predmeta kao temelja zdravlja učenika, masovnosti u fizičkoj kulturi kraja, za bogatiji sadržaj slobodnog vremena učenika, te za njihovu sadržajniju zabavu i razonodu,
- da stvara trajne potrebe i navike kod učenika za bavljenje tjelesnim vježbanjem i poslije završene škole ... itd. itd.

Ovdje sam naveo samo one najosnovnije i najvažnije zadatke Društva i njegovih članova ne ulazeći u pojedinosti.

Društvo smo, svojevremeno, osnovali jer smo smatrali da se kolektivnim djelovanjem može više postići, ali i da osiguramo potrebna financijska sredstva za stalan i sistematski rad. Naime, i do osnutka Društva smo radili, ali smo dobivali sredstva samo za izvršenje pojedinih akcija i to preko drugih, jer nismo imali vlastiti žiro račun.

To je bilo i vrijeme prelaska iz nakupljene kvantitete u novu kvalitetu, što će se u ovom prilogu knjizi i vidjeti.

Društvo je osnovano 14. siječnja 1968. godine, dakle na kraju zimskog odmora školske 1967./68. godine.

Osnivačka je skupština održana u tada najstarijoj školskoj zgradi osnovne škole u gradu. Ta zgrada više ne postoji. Na njenom će se mjestu, po prihvaćenom planu, izgraditi gradska knjižnica i čitaonica ili možda neki stambeni objekt.

U listi prvih osnivača navedeni su: Nikola Čalić, Dragutin Blažević, Zlatko Žitnjak, Stevan Bunjevac, Franjo Fujz, Dragutin Malek, Ivan Hideg, Ljubica Veček, Dragan Matijević i Ljubica Žmegač, a osim njih na skupštini su bili još: Ivan Tudić, Anđelko Dumančić i Zdravko Fabijanac.

Gosti su nam bili: Vlado Erdeš - predstavnik SOFK-e, Dušan Radmanović u ime nogometnog sporta, Zlatko Šnauc i Tomica Pavlović u ime rukometa, te Ivica Katić iz Radio stanice Našice.

Za prvog predsjednika Društva izabran je tada najstariji član Nikola Čalić, a za potpredsjednika Dragutin Malek. Za tajnika je izabrana Ljubica Veček, a za

blagajnika Dragutin Blažević. Ostali članovi prvog Upravnog odbora bili su još: Zlatko Žitnjak, Stevo Bunjevac i Ljubica Žmegač.

Kao glavne ciljeve i zadatke Društvo je tada usvojilo:

1. Pomagati članovima Društva u stručnom usavršavanju i afirmaciji u radnom kolektivu,
2. Utjecati na stvaranje pozitivnijeg stava o predmetu tjelesni i zdravstveni odgoj učenika,
3. Osnovati školska sportska društva po školama gdje još tada nisu bila osnovana kao temelj masovnosti u fizičkoj kulturi kraja, za bogatiji sadržaj slobodnog vremena učenika, itd. itd.

Navedene ću zadatke malo i pojasniti.

1. Nešto prije, a i u vrijeme osnivanja Društva još je jedan manji dio naših članova imao srednju stručnu spremu, a kako je bio usvojen zakon po kojem su svi prosvjetni radnici trebali imati minimalno VSS (Višu stručnu spremu), stavili smo u naš program rada i pomoć našim članovima koji su trebali polagati ovu razliku. Ovaj se zakon tada nije odnosilo jednako na sve prosvjetne radnike.

Tako su, na primjer, učitelji razredne nastave, koji su već imali radni staž duži od 10 godina, ovoga bili oslobođeni, jer su oni po diplomi Učiteljske škole bili osposobljeni za ovaj posao, dok je za učitelje nastavnih predmeta ova odluka tražila 15 godina radnog staža. No, bez obzira na zakonske odredbe, svi su naši članovi sa srednjom stručnom spremom išli polagati ovu razliku, iako to po zakonu neki i nisu morali.

To je bila više naša kolektivna i psihološka podrška jer je konačni rezultat, ipak, ovisio o stavu i zalaganju svakoga ponaosob. Ističem, da su svi naši članovi uspješno položili ispite i stekli VSS, te nastavili uspješno raditi u školama na predmetu tjelesni i zdravstveni odgoj učenika.

2. Stav ponekih roditelja pa i Nastavničkih vijeća u nekim školama u jedno prijašnje vrijeme, nije uvijek bio pozitivan po pitanju važnosti i potrebe predmeta tjelesni i zdravstveni odgoj učenika u školama. To se prvenstveno odnosilo na pitanje nabave pomagala, na izgradnju objekata za izvođenje nastave, na stav o važnosti ovog predmeta za zdravlje učenika itd.

Istini za volju, sve su škole tada raspolagale s veoma malim financijskim sredstvima, ali ipak, ta sredstva nisu bila toliko mala da se u pojedinim školama nije mogla nabaviti i pokoja lopta. Smatralo se da je važnije kupovati učila za kemiju, fiziku, biologiju i sl. dok se nastavnik tjelesnog i zdravstvenog odgoja u ponekim školama tada morao žestoko boriti da ponešto dobije.

Ovi su stavovi tada bili više karakteristični za pojedine starije nastavnike, za one pred umirovljenjem, jer je po njima "gombanje služilo za štrofovanje učenika", a za to nisu bila potrebna neka nastavna sredstva. Naime, u njihovo vrijeme školovanja nastavni je program bio pod snažnim utjecajem društava Sokol i njihovih prednjaka koji su često izvodili i nastavu tjelesnog vježbanja u školama. Glavni dio sokolskog programa bile su sletske vježbe koje su

učenicima bile dosadne jer su se ponavljale u nedogled pa su često služile upravo za ono "štrofovanje" tj. odgoj mirnoće kod učenika.

Ovi su se stavovi vremenom mijenjali pod općim utjecanjem, ali mislim da je i naše Društvo pedagoga svojevremeno dalo svoj doprinos.

Osvremenjivali smo nastavne programe, stvarali bolje uvjete za rad izgradnjom objekata za izvođenje nastave, a time smo omogućavali i kvalitetniji rad nastavnika.

Ekipno smo obilazili pojedine škole u kojima su naši članovi imali manjih problema, pa smo tako zajedno s Upravom škole uspijevali uspješno rješavati nesporazume.

3. Osnivanje Školskih sportskih društava u školama trajalo je nešto duže i ovisilo je o mnogo faktora, a posebno o uvjetima u pojedinim školama, pa ću o tome nešto kasnije.

Kroz dosadašnje razdoblje postojanja Društva, dužnost predsjednika obavljali su naizmjenično slijedeći članovi: Nikola Čalić u 4 mandata, Zlatko Žitnjak, Dragutin Blažević i Dragutin Malek u 2 i Zvonko Herceg u jednom, dok u sadašnjem mandatu ovu dužnost obavlja Vilim Bosak.

Upravni odbor Društva ima 7 članova, a Nadzorni 3 člana.

Paralelno s Društvom pedagoga djelovao je i SŠSD (Savez školskih sportskih društava). O Savezu ću samo usputno ponešto reći jer je isti osnovan nešto kasnije, tj. 1974. godine i slijedeće će (2014.) godine slaviti svoju 40. obljetnicu.

U Upravnim i Nadzornim odborima ove dvije organizacije bili su stalno angažirani gotovo svi članovi našeg Društva kao i jedan dio vanjskih suradnika u SŠSD.

Na dužnosti tajnika bilo je više članova Društva, ali je svakako Mirko Kruljac rekorder koji je ovu dužnost, kako za Društvo pedagoga, tako istovremeno i za Savez školskih sportskih društava, u kontinuitetu, obavljao više od trideset godina.

Dužnost predsjednika u SŠSD najčešće su obavljali: Stevo Bunjevac, Ivan Hideg, Milan Njegovan, Željko Holer, Anđelko Dumančić i još jedan broj članova koji su ovu dužnost obavljali samo kraće vrijeme.

U nastavku navodim imena nastavnika koji su bili zaposleni u školama na našem području.

U Našicama su postojale, a postoje i danas, dvije osnovne škole (svojevremeno su nazivane "Osmogodišnje") koje su dugo zajedno radile u istoj zgradi pa su pojedini nastavnici bili zaposleni samo u jednoj, ali poneki i u obadvije škole. Našičke su škole u proteklim vremenima mijenjale i svoje nazive od, na primjer, : "I. i II"., pa "Vladimir Nazor" i "Ivan Goran Kovačić". Jedno su vrijeme opet radile zajedno pod imenom Osnovna škola "17. travnja", da bi se po izgradnji nove školske zgrade opet razdvojile u Osnovnu školu Dora Pejačević i kralja Tomislava. Radi svega toga ne navodim imena nastavnika po pojedinim školama, već po mjestu službovanja.

U Našicama su u osnovnim školama bili zaposleni slijedeći nastavnici:

1. Zlatko Šmituc	9. Rozalija Vrban
2. Jelka Mitag	10. Justina Čmelak
3. Đuro Bažulić	11. Zlatko Šnauc
4. Miroslav Bervida	12. Zlatko Žitnjak
5. Zvonimir Peić	13. Dragutin Malek
6. Đorđe Stanković	14. Franjo Fujz
7. Neda Cecić	15. Ivan Tudić i
8. Dragutin Blažević	16. Milan Njegovan,

a sada rade: Mirko Kruljac, Blaženka Kapetanović, Đurđica Mašić i Marko Žigić.

U mjestima: Feričanci, Đurđenovac, Jelisavac, Podgorač, a prije i Koška, radila je samo po jedna osnovna škola. I ove su škole, također, vremenom mijenjale svoje nazive, ali ih ne navodim radi štednje vremena prisutnim gostima.

U Osnovnoj školi Vladimir Nazor u Feričancima radili su: Vilko Šteher i Stevo Bunjevac, a sada radi Vlado Cvek.

Do odvajanja u samostalnu općinu, koja se je teritorijalno pripojila Osijeku, u oš Koška radili su: Dragan Matijević i Stjepan Flisak, dok u Osnovnoj školi u Podgoraču i danas radi Ivan Hideg.

U Jelisavcu je radio Anđelko Dumančić, a sada radi Miljenko Krolo.

U Osnovnoj školi J. J. Strossmayera u Đurđencu bili su zaposleni slijedeći:

1. Mirko Relac	6. Zlatko Šnauc
2. Žarko Jaklinović	7. Marija Holer i
3. Antun Cvitanović	8. Đurđica Mašić,
4. Ljubica Žmegač	a sada rade:
5. Zdravko Fabijanac	Spomenka Mihačić i Marijan Mikić.

U ŠUP-i (Škola učenika u privredi) u Našicama bili su zaposleni: Ivan Novak - "Jan", Ivica Resler i Nikola Čalić.

U srednjim školama, u Našicama, radili su slijedeći:

1. Zlatko Šmituc	8. Katica Pavlić
2. Jelka Mitag	9. Borislav Nikolić i
3. Nikola Čalić	10. Zvonko Herceg, a sada rade:
4. Ljubica Veček	11. Kristijan Reljac
5. Zlatko Žitnjak	12. Snježana Kosić
6. Dragutin Blažević	13. Slađana Mihalj
7. Blaženka Kapetanović	14. Ana Birovljević i Vilim Bosak.

U srednjoj školi u Đurđencu radio je Željko Holer, a sada radi Dražen Turza.

U Ekonomskoj školi u Našicama, a prije ujedinjenja u Srednjoškolski centar radili su:

Nikola Čalić, Ljubica Veček, Boško Relić, Žarko Španović i Dragutin Blažević.

Većina navedenih bili su, ili jesu članovi Društva, dok se za one koji su bili zaposleni prije osnutka Društva može reći da su, također, uspješno radili na istim zadacima na kojima i danas radi Društvo pedagoga, pa sam ih zato sve i naveo.

Od naših članova momentalno nemaju zaposlenje: Sebastijan Reljac i Mario Gajski. Sada je u radnom odnosu ukupno 15 naših članova, dok je u mirovini 8 članova.

Nažalost, moram napomenuti da nas u zadnje vrijeme sudbina baš i nije mazila. Zauvijek nas je napustilo mnogo naših članova. Poneki su morali otići dok su još radili, a poneki neposredno po odlasku u zasluženu mirovinu. Navodim njihova imena: Franjo Fujz, Ivan Tudić, Stjepan Flisak, Dragan Matijević, Zdravko Fabijanac, Zlatko Šnauć, Zlatko Žitnjak, Ljubica Veček, Stjepan Bunjevac i nedavno Katica Pavlić. Međutim, za većinu članova, koji su dosta davno otišli iz Našica, nemamo pouzdanih podataka.

A sada ću navesti jedan dio našeg programa kojeg smo kroz proteklo razdoblje izvršili.

Društvo je radilo kroz cijelu godinu. U zimskom smo periodu radili na zimskim sportovima, u ljetnom na obuci plivanja, a ostalo međuvrijeme vodili smo Školsko sportsko društvo škole i zajedno sa Savezom školskih sportskih društava radili na njihovom programu. Napominjem, svi su naši članovi istovremeno i članovi SŠSD.

Aktivnosti na snijegu bile su veoma mnogo zastupljene u našem programu zahvaljujući, između ostalog, i našoj članici, aktivu učitelja skijanja. Svojevremeno ih je bilo sedmero! (D. Blažević, N. Čalić, Z. Žitnjak, M. Kruljac, Ž. Holer, B. Kapetanović, Z. Herceg)

Imali smo veoma mnogo razumijevanja u SIZ-i Osnovnog obrazovanja (Samoupravna interesna zajednica), a posebno kod njihovog tadašnjeg predsjednika gosp. Dragutina Ljubljanovića i tajnika gosp. Vlade Đurđvića.

SIZ-a nam je odobrila sredstva za nabavu opreme za ovu svrhu, pa smo tada nabavili kompletnu opremu da možemo istovremeno zaposliti 60 učenika, dakle, za dva razreda. Nažalost, danas je u ovoj ekonomskoj situaciji, tako nešto gotovo nezamislivo !

Nabavili smo u Ljubljani i dovezli:

- 30 kompleta za tz. alpsko skijanje (skije, vezove, štapove i cipele),
- 20 kompleta za ski-trčanje (skije, vezove, štapove i cipele),
- dvije ski-vučnice, a kasnije i 10-ero sanjki, jer nam u Ljubljani nisu stale u kola i prikolicu..

S ovom smo opremom godinama izvodili tz. zimski aktivni odmor učenika.

Od godine 1982. do 1984. bili smo u Granicama. Smješteni smo bili u Centru za predvojničku obuku. Kako su nam snježne prilike u Granicama bile nesigurne, kasnije smo prešli na Jankovac i Veliku. Naime, prva nam je godina u

Granicama bila bez snijega, ali je zato bilo mnogo blata. Zahvaljujući našem tadašnjem članu Milutinu Ćurlići, koji je bio vojno lice, dobili smo vojno vozilo. Da nas ono nije snabdijevalo, morali bismo tečaj prekinuti na samom početku, jer ne bismo imali prehrane. Tečaj smo svejedno prekinuli nakon prve smjene koja je trajala tri dana.

Kako ni u prvoj smjeni nije bilo snijega za obuku skijanja, vrijeme smo koristili za izlete na jezero Borovik.

Narednih je godine u Granicama bilo u prosjeku blizu 80 učenika po trodnevnoj smjeni. Bilo je angažirano i do 8 nastavnika.

ZAO (Zimski aktivni odmor) učenika proveli smo 1985. i 1986. na Jankovcu, a tada je u prosjeku bilo oko 85 učenika po jednoj smjeni i po 6 nastavnika.

Sljedeću, 1987. godinu, proveli smo u Velikoj jer je Planinarski dom na Jankovcu u međuvremenu izgorio. Ovu je akciju provelo 12 nastavnika, a izveli su 180 učenika.

Godine 1988. bili smo opet na Jankovcu.

Zadnja godina održavanja ove akcije, u ovom obliku, bila je na Jankovcu 1989. godine sa 85 učenika iz 5 škola, 6 nastavnika i s jednom medicinskom sestrom.

Ovo je bila, na neki način, prva faza razvoja školskog skijanja u Našicama.

Ovu aktivnost, u ovom obliku, prekinuli smo nešto kasnije iz više razloga: snježne su prilike kod nas bile sve nepovoljnije, dotacija je bilo sve manje, a učešće učenika u participaciji troškova, (prehrana) sve veća. Naime, u prvim godinama za učenike je bilo sve besplatno, dok su nastavnici od škola dobivali dnevnice, ali one su vremenom dokinute.

Zatim, bivše su generacije stasale i počele tražiti bolje snježne uvjete, pa jedan dio nastavnika u potrazi za snijegom i novim oblicima aktivnosti, odlazi i na druge lokacije gdje je snijeg sigurniji.

Tako su već 1983. g. kolega Mirko Kruljac i Zlatko Žitnjak bili na Tari s mješovitom grupom učenika i odraslih, dok je Mirko 1985. s mješovitim grupom išao u Bosanski Petrovac.

Godine 1986. Dragutin Malek vodi učenike i članove sindikata osnovnih škola u Čehoslovačku, a Mirko Kruljac mješovitu grupu na Jahorinu i Bjelašnicu.

Slijedećih godina bili smo s mješovitim grupama u Poljskoj, Češkoj, Italiji, pa na Kopaoniku i Tolminu, a voditelji su bili: Zlatko Žitnjak, Dragutin Blažević i Mirko Kruljac.

Zatim, kolegice Kajka Pavlić i Blaženka Kapetanovič vode djecu i sindikalce "Gestogradnje" u Čehoslovačku... itd, itd. U svim ovim akcijama, ipak je najviše djece bilo iz našičkih osnovnih škola.

Sve su ovo bile, na neki način, privremene akcije. Tražila su se mjesta sa sigurnim snijegom, pristupačnim cijenama i prihvatljivim smještajem.

Gledano po kvaliteti, ovo je bila već druga faza razvoja skijanja u Našicama.

Želim napomenuti da su za sve ove akcije, u drugoj fazi, troškove snosili sami učesnici, dok je jedino učenicima osnovne škole oprema bila iznajmljivana besplatno, a odraslima uz naknadu. Dobivena sredstva od ovog iznajmljivanja korištena su za servisiranje i održavanje opreme naše škole skijanja. Ova je oprema nakon toliko godina korištenja, nažalost danas, već potpuno izamortizirana.

Tako se je kroz ove dvije faze skijanja steklo dovoljno iskustva i prešlo na viši nivo organizacije skijanja u Našicama.

Organizirane su stalne škole skijanja koje provodimo u inozemstvu, a djelomično i kod nas. Voditelji i organizatori su im Dragutin Blažević, Mirko Kruljac i Zlatko Žitnjak, a izvršitelji učitelji skijanja i ostali nastavnici naših škola.

Polaznici ovih ustaljenih škola skijanja su iz Našica i susjednih mjesta: Osijeka, Slavenskog Broda, Slatine, Orahovice, Virovitice, Petrinje, Zagreba itd.

Tako su, u jednom vremenu, Našice postale centar kvalitetnog i masovnog skijanja u Slavoniji.

I bez obzira na dostignutu kvalitetu, nismo zaboravili i naše najmlađe. Članovi našeg Društva redovito su kroz cijelo proteklo razdoblje organizirali skijanje i kod dvorca Pejačević. Na ovu aktivnost često nam dolaze i gosti iz Osijeka. Ova aktivnost redovno završava natjecanjem po kategorijama u skijanju i sanjkanju. Zahvaljujući razumijevanju nadležnih, redovno smo za ovu svrhu dobivali posebne dotacije, te redovno djeci dodjeljivali diplome, medalje, pa i pehare. Osim ovoga, akcija je za sve učesnike, kojih je bilo godišnje ponekad i preko stotinu, završavala toplim čajem.

Ovdje želim istaći da su za ovu akciju skijanja kraj Dvorca, najčešće, organizatori i nositelji bili naši učitelji skijanja: Kruljac, Blažević, Žitnjak, uz podršku i nas ostalih učitelja skijanja i članova DPFK.

Ako se pogleda broj učesnika u navedenim akcijama dobivamo veoma lijepu sliku rada i uspješnosti našeg DRFK.

Evo i nekoliko podataka.

U akciji ZAO učenika, u prosjeku je bilo i do 100 učenika po godini aktivnosti, a trajale su 10 godina = 1000 učesnika.

U drugoj fazi aktivnosti i do 150 učesnika godišnje, a trajale su 15 godina. (Aktivnosti su se istovremeno provodile u više mjesta) = 2250 učesnika, te konačno, u tri stalne škole skijanja i po 200 učesnika godišnje (računajući učesnike i iz drugih mjesta) kroz više od 20 godina aktivnosti = 4000 učesnika. Ako se ovome pribroji organizirano sanjkanje i skijanje ispod Dvorca, tada se dobije nevjerojatna cifra od preko 7.000 učesnika. Pitate se dali je to moguće? Jest, a bilo je i više od toga!

Iako smo svojevremeno imali i manjih prigovora na ove aktivnosti na snijegu, a koje smo, po nekima, ove akcije povodili radi našeg vlastitog zadovoljstva, mi

smo ih uporno nastavljali uvjereni da učeći nove i specifične kretne navike omogućujemo našim polaznicima škola skijanja da kad odrastu, svoje buduće odmone mogu sadržajno provoditi i u zimskom periodu na snijegu.

Veće nadmorske visine traže brzu prilagodbu organizma na manjak kisika stvarajući veću količinu crvenih krvnih zrnaca - prenositelja kisika, pa se tako boravkom na snijegu pozitivno utječe na zdravlje.

To je, dakle, bio naš glavni motiv za nastavak i provođenje ovih zimskih aktivnosti, iako se ne može, apriori, zanijekati i naše osobno zadovoljstvo.

Druga naša akcija po važnosti i masovnosti je obuka neplivača.

Naučiti plivati je po život važno znanje. Svojevremeno je kod nas bilo i do 90% djece neplivača, a to je bio naš motiv za pokretanje ove škole.

Prva škola plivanja, kao službena, s logorovanjem, održana je u Velikoj 1977. godine. To je bila Osnovna škola iz Feričanaca, a vodio ju je Stevo Bunjevac.

Slijedeću su održali Dragutin Malek, Franjo Fujz i Ivan Tudić 1978. godine sa 60 polaznika u Velikoj, a isto je trajala 7 dana.

Od 1979. do 1981. g. provedene su škole plivanja s logorovanjem, također, u Velikoj sa 60-ero djece iz Našica i 40-ero iz Feričanaca. Vodili su ih Dragutin Malek i Stevo Bunjevac.

Od 1982. do 1989. godine škola se plivanja održava na moru, u Marini i Vinišću.

Dok nam uvjeti za obuku u Velikoj nisu odgovarali, na moru su bili veoma dobri. Uspijevalo se naučiti plivati i do 90% neplivača. I ovdje su škole trajale po 7 dana, a izvodile su oko 150 učenika godišnje. Voditelji ovih škola bili su: Dragutin Malek, Mirko Kruljac, Stevo Bunjevac i Ivan Hidek, a s njima obučavali učitelji plivanja - nastavnici osnovnih i srednjih škola: Franjo Fujz, Ivan Tudić, Stjepan Flisak, Đurđica Mašić, Anđelko Dumančić i Nikola Čalić, a možda sam još ponekog i zaboravio ?

Godine 1990. škola je plivanja održana u Rijeci i Omišu, a 95. u Baškoj u organizaciji zajedno s Crvenim križem. Učitelji plivanja su bili: Zlatko Žitnjak, Katica Pavlič, Đurđica Mašić, Ivan Hidek, Mirko Kruljac i još nekoliko već prije spomenutih. Izveli su 235 djece, dok ih je u Baškoj sa odraslima i pratiocima bio 131 učenik.

Ako pribrojimo i od prije organizirane akcije plivanja sa ljetovanjem u organizaciji Crvenog križa, tada smo, po slobodnoj procjeni, kroz proteklo razdoblje naučili plivati, vjerojatno, preko 3000 djece s teritorija bivše općine Našice.

Za ovu svrhu škole su raspolagale s 50 šatora, 80 spužvi i toliko luftića s krevetima.

DPFK grada Našice održavalo je i seminare za svoje članove ali i za nastavnike iz susjednih općina: Donji Miholjac, Slatina i Orahovica.

Godine 1982. bili smo u Marini i Vinišću, vodili smo školu plivanja i imali seminar skijanja na vodi za nastavnike. Na Vlašiću smo bili 82., a 84. i 85. na Jankovcu, te 86. na Bjelašnici. Po seminaru je bilo prisutno, prosječno, oko 30 polaznika. Sadržaj ovih seminara je bila priprema nastavnika za organizaciju LJAO. i ZAO učenika. (Ljetni i zimski aktivni odmor)

Društvo je organiziralo posjet Olimpijskim igrama 1984. u Sarajevo s 15 naših članova, a 1988. posjet Svjetskom skijaškom kupu na Jahorini sa 7 naših članova i 27 ostalih skijaša iz Našica, dok smo 1985. bili na Nevoljašu kod Požege sa 30 skijaša... itd.

Društvo održava i svoj D.D (Dan društva). Počeli smo 1982. godine, najprije posjetom našim preminulim članovima na našičkom groblju, a druženje smo obavili na Lapovcu. Slijedećih smo godina bili na Ribnjacima, pa na Krndiji - Paulinovac, pa opet na Lapovcu umjesto na Ivinim vrelima na Krndiji jer je pristup odmorištu bio zaključan. Godine 2004. bili smo na Jankovcu itd.

Nisam sva druženja ni naveo, ali nisam ni zadovoljan akcijom radi slabog odaziva i neredovitog održavanja, tim više što nam ova akcija može biti gotovo besplatna.

U zajednici sa Savezom školskih sportskih društava, čiji smo članovi, redovito održavamo slijedeće akcije: susreti osnovnih i srednjih škola na općinskom, županijskom i međuzupanijskom nivou u: nogometu, rukometu, odbojci, košarci, atletskim disciplinama, pa u šahu i streljaštvu, te posebno masovno su bili organizirani različiti krosevi... itd. U ovim natjecanjima imamo i zapaženih rezultata kako kod muških, tako i kod ženskih ekipa naših škola.

O ovim aktivnostima i njihovim rezultatima upoznat će nas slijedeće godine SŠSD općine, kada će, nadam se, uspjeti organizirati i proslaviti svoju 40. obljetnicu.

Društvo je pedagoga visoko stručna organizacija u području tjelesne i zdravstvene kulture, te sporta našeg grada, ali nedovoljno korištena. Nažalost, još uvijek nismo pronašli dovoljno dobru formulu suradnje, iako je bilo, a i sada ima dosta pokušaja.

Nadajmo se boljemu, jer ponekad je i u nadi spas.
Hvala Vam na strpljenju !

U Našicama 11. svibnja 2013.

Izvještaj je podnio Nikola Čalić.

